

DAMA DE TREFLĂ

*Dor și
Amor*

Bookzone
BUCUREȘTI, 2022

*Pentru cei care
au iubit,
iubesc
și cu siguranță
vor mai iubi
până la ultima
bătăie
a inimii.*

BOOKZONE

*Pentru cei care
suferă de dor
și au lăsat zâmbetele
să li se stingă
de pe buze
prea ușor.*

BOOKZONE

**A iubi...
atât de apropiat
de a zbura;
atât de apropiat
de a cădea
și a te frânge.**

Erau atâtea demoni
care zăceau
în pieptul lui
și-atâtea liniști blânde
în zâmbetele ei,
atâtea frici arzânde
în inimile lor
și-o singură scăpare,
în dragoste
sau... dor.

A-ți fi dor
sau
a privi cum
tot ce-a fost frumos
cândva
se pierde
acum
în vârtoarea nemiloasă
a infinitului
de clipe
care arde
mocnit
la tine în piept.

Era magie în ochii ei,
erau și vrăji în șoapte,
când fricile fără temei
se destrămau în noapte,
când a făcut posibilă
iubirea,
amestecând cu lacrimi,
cenușa lui *nu pot*
și a lui *nu se poate.*

Am fost dezastruoși
de la început,
ăsta e crudul adevăr,
dar eram tineri
și frumoși
și, chiar de-am vrut,
tot n-am putut,
să învățăm
să ne păstrăm
și să uităm
cum să plecăm.

Unde-s eternele iubiri
ce le-ai promis
cu glasul stins?

Unde sunt mâinile
de ieri
care cu teamă
m-au cuprins?

Unde ești tu,
cel de demult,
cel pentru care-am fost
destul
exact așa cum sunt?

Nu-mi place liniștea din casă,
nu-mi plac prăpăstiile adânci
care se nasc de-atâta vreme
nestingherite între noi.

Nu-mi place dorul ce m-apasă,
înconjurat de-atâtea frici,
și-ncerc să-nchid printre poeme
toate chemările-napoi.

Nu-mi place cum trecut-au anii,
lăsând urme ușor de șters,
dar e târziu acum să schimb
tot ce-a durut și ce n-a mers.

Îmi pare rău doar de strădanii,
de nopțile care s-au scurs
pe lângă-amorul nostru strâmb
închis acum doar într-un vers.

Se nasc stele noi
pe cerul sufletului meu
de fiecare dată
când zâmbești.